

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot
dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde
Wereldt gheleeft hebben**

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

29. Oct. Het leve[n] vande H. Ermelendis, Mag. an. 600.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

H E T L E V E N

V A N D E

H. ERMELENDIS 29. Oct.
A. 600.

M A G H E T

De H. Ermelendis is ghebozen upt ebele en seer Vvt d'oude
rijcke ouders/ op de palen van Zababant. Haer Registers
vader was ghenoeemt Ermenoldus, ende hare van Neder-
moeder Ermefenda. Sy heeft van hare jonck- landt.
hepdt af alle neerstighepdt ghedaen / om van
d'eene deught tot d'andere te komen; op dat sy weer- D'ouders
digh soude zyn hier naemaels den Godt der Goden in van de H.
hpon te sien. Ermelendis.

Als dese H. Maghet noch een jongh kindt was/ ende
onder de onderdanighepdt van hare ouders woonde;
en heeft men in haer gheen kinder-wercken ghesien;
maer was in alle de selve seer seeghbaer. Sy schoutde Sy is van
alle broodt-dronckenschap ende kinderlijck gheselschap; jonckx rijp-
altijdt in de kamer van hare moeder sittende/ ende Da- sinnigh.
vids Psalmen leerende. Ende sy het woordt Godts hoo-
rende/ heeft dat seer kloeckelijck onthouden; 't selve seer
dickwijls her-halende / ende als altijdt op een nieuw
over-legghende. Als doen heeft sy door eene onspre-
kelijcke liefde begonst te smaken de groote soetighepdt
van haren hemelschen bruydegom; altijdt na hem was
sy verlanghende / segghende met den H. David: Psal. 41.
Mijne ziele heeft dorst gheladt tot Godt, die levende fonteyne:
wanneer sal ick komen ende openbaren voor 't aenschijn
Godts? Ende wederom: Ghelijck een herte begheerte
heeft tot die fonteynen der wateren; alsoo heeft mijne
ziele begheerte tot u, mijnen Godt.

Als sy nu soo oudt gheworden was/ dat se bequaem
was tot den houwelijcken staet; soo hebben hare ou-
ders begheert/ dat sy soude houwelijcken/ ende kinderen
voorts-brenghen: maer sy en heeft daer niet willē naer Sy maer
hoozen/ segghende: dat sy *Christus* haren maeghdelijcken twaelc jaren
staet hadde beloest, als sy twaelc jaren oudt was. Ten oudt zijnde/
laetsten heeft sy eene schere ghenomen / ende haer hayz doet belofte
ban rep- van rep-
af-ghe- nighepdt.

Sp scheert
haer hant
af.

af-ghesneden; verfoepende aldus de werelt met alle hare ijdelhejdt ende cieraet: ende is Christum, dien sy vooz hare bypdegom hadde verkosien/door een strenghe ende hardt leven naer-ghevolght. Sy en is oock niet achterwaerts gekeert / maer volherdigh gheleben / tot dat sy tot hare begheerte ghekomen is. Altijdt was sy ghedachtigh / wat Godt vooz ons heeft ghedaen / ende gheleden.

Hare ouders fiende / dat sy noch met diepghementen / noch met schoon spreken haer voornemen en konden doen veranderen / hebben haer gegeven een kleyn doypken / Odenca ter Dunck ghenoemt / ghelegghen by Lobben-ioul; op dat sy haer met d'inkomste des selfs soude onderhouden. De H. Ermelendis, verlatende haers vaders huys / ende op 't goet van hare ouders niet achtende / is alleen wech-gegaen; ende heeft seer sozghvuldighlijck eene plaetse ghesocht / daer sy Godt almachtigh in eenighejdt soude dienen. Sy is dan tot een doyp ghekomen / Bebecum ghenoemt / 't welck twee broeders toe-behoorde / die noch in de bloeme van hare jonckhejdt / ende onghelouwt waren: maer volghden alle d'ijdelhejdt ende wellusten des werelts. Daer heeft de

Sp verlaet
haers vaders
huys / ende
soecht in
eenighejdt
te leven.

se weerdighe Maghet eenighen tijdt ghewoont: ende het docht haer / dat dese plaetse van Godt vooz haer was ghereet ghemaect. Dagh endz nacht hanteerde sy de Kercken; sy gingh bloots-voets / ende gaf haer lichaem aen Godt den Heere tot eene offerhande: sy was seer oodmoedigh / ende ghedienstigh / niet op haren edeldom achtende. Men seyt / dat Pipinus, vader vande heplige Gertrudis (door wiens verdiensten de H. Ermelendis alle neerstighejdt dede / om haer ghelijck te worden) van haer gheslachte was. Den H. Amandus en hadde noch op dien tijdt de Kercke van Maestricht niet begonst te gouberneren: door wiens gheleerthejt ende onderwijs daer naer seer veel menschen vanden verdoolden wegh op den wegh der waerhejdt bekeert zijn.

Hare devo-
tie.

Dese Maghet is gheweest een seer claer-blinckende licht van haer gheslachte / onder die in alle deughden upt-schijnende / ghelijck een lile onder de doornen. Den boosen vyandt en heeft haer oock niet gherust geslaten; maer haer seer verbolght met alle listen ende lagghen die sy konde; ende socht hare olve te storten / die sy in een aerde dat noch wel bewaerde. Want de vooz
seyde

Sp is een
claer licht
van haer
gheslachte.
Cant. 2.

sejde twee broeders haren uytganck ende inganck seer dickwyls siende / zyn gheheel tot haer met liefde ontsteken gheweest; ende nochtans den eenen broeder en wist van den anderen niet. Maer sy sloeghen beyde de ure ende den tijdt gade / wanneer sy haer beter alleen souden binden / om hunnenwellust met haer te volbrēghen: maer soo sy geenen bequamē tijdt tot hun quaet doornemen en konden bekomen; soo wierden sy van binnen noch veel meer met eene blinde liefde ontsteken. Maer wat haer te doen stont / en wisten sy niet: want sonder groote schande van 't gantsche doorp en konden sy sulcke eene Maget van soo grooter weerdē niet verkrachten. Daerom heeft den eenen broeder / die meest met hare liefde ontsteken was / den Coster vande Kercke by hem gheroepen / belovende hem groote giften / waer 't dat hy doornē sijn toe-doen / den wille vande H. Maghet hadde kunnen verkrijghen. De H. Maghet was seer dickmaels met den Coster sprekende / ende seer gemeynsaem; want doornē sijn hulpe quam sy alle nachte inde Kercke; hoewel dat hare heylighepdt niet langh en konde secreet blijven. Den Coster wel wetende / dat hy de dochter niet en soude kunnen verwillighen (want hy ghenoech wiste dat sy eenen vasten sin hadde / die alleen op Godt was ghebesticht) heeft den jonghman gheraden / dat hy beter de Maghet in 't midden vanden nacht met ghewelt soude wechlepden. Op dese ghesette ure bleef de Maghet rusten teghen hare ghewoonte; want sy ghewoon was altydt des nachts ter Kercken te komen / ende haer lichaem te geven tot eene levende, heylighe; ende Godtbehaghende offerhande. Wat zyt ghy dan doende / o ghy boose menschen: daer en is gheen wijsheydt, daer en is gheen voorsichtigheydt, daer en is gheenen raedt teghen den Heere.

Op den selven nacht dat sy soude ghenomen worden / heeft sy cene Enghelsche stemme ghehoort / die haer vermaende met haren epgen name / segghende: Vertreckt, *Ermelendis*; vertreckt; ende bewaert uwe maeghdelijke reynigheyt, die ghy Godt hebt op-geoffert, ongeschendt. De H. Maget seer verschrickt zijnde / heeft ter stont onbedanigh gheweest / ende is verrocken. Als sy nu op den wegh was / verghe selschapt met den H. Gheest; soo heeft hem den Enghel Godts aen *Ermelendis* voor de tweede reyse veropenbaert / ende haes bevolen / dat sy

G g tij

den

Maer woort den laghen ghelept van twee ghebroeders / die op haer berlieft waren.

Sp woort daer van doornē Godts in-gheben bezijdt.

Rom. 12.

Prover. 21.

Sp woort van eenen Enghel vermaent om te bluchten.

Hare son-
derlinghe
abstinentie.

Sp sterft.

De Engelen
doen hare
uptvaert.

Godt
maecht haer
na 48. jaren
noch aen
de menschen
bekent dooz
licht over
haer graf.

den wech niet verlaten en soude/dien sy hadde begonst. Ghy sult (seyde den Enghel) komen in een dorp, dat ghy Meldaert sult noemen, ende daer heeft u den Heere eene plaetse bereydt, om uwe belofte te volbrengken. De H. Maghet is ghekomen ter plaetse die haer den Enghel hadde voorszeydt; ende daer heeft sy langhen tydten wonderlyck strenghe leven gheleest. Sy en at niet anders dan wilde cryden / ende onthiel haer niet min als de meeste / die eertijds in de woestijne gheleest hebben: hare teere lidmaten was sy seer strenghelijck kassijdende. Sy wierdt oock dickwijls van gheestelijcke mannen besocht; ende hoe meer dat den Heere hare faem verbeydde ende vermeerderde / hoe oodmoedigher sy haer droegh. Ten lesten naer seer veel strijden / van den Heere gheroepen zijnde; is sy tot de hemelsche glozie ghekomen / na de welke sy met een vierighe devotie / als sy noch op der aerden leefde / altijdts haeckte. Tot hare uptvaert en zijn gheen sterffelijcke menschen ghekomen / maer die choozen der Enghelen hebben den Heere hymnen ende lof-sanghen ghesonghen t'haerder glozie. Ende om dat sy een upt-verkozen bruydt Christi was / daerom is sy oock soo dienstelijck van de Engelen begraven gheweest.

Maer dat dese H. Maghet acht-en-veertigh jaren sonder eenigen goddelijcken dienst aen de mensche verborghen hadde gheleghen / allewelijck van de Enghelen in den hemel ghe-eert zijnde / heeft Godt haer ten lesten aen de werelct bekent ghemaect; op dat sy / die in den hemel by hem gheglorificiert wierdt / hier oock op der aerden van de menschen ghe-eert soude worden. Daer was eenen sekeren man / die als hy dooz de voorszeyde plaetse / de welke van den Enghel / ende van de H. Ermelendis Meldaert ghenoeit wierdt / liggēde op de palen van Luyck / niet verre van Hoegaerde / moeste passeren; soo is 't gebeent (dooz Godts voorszienigheyt) dat hy dese plaetse niet en heeft konnen voor-by gaen. Ende in 't midden van der nacht / soo heeft hy het graf van de H. Maghet klaerder ghesien schijnen als de sonne / en de Engelen lof-sangen hoorzen singhen. Maer als nu den dach aen quam / soo is dat hemelsch visioen vergaen / en daer is eenen seer lieffelijcken reuck op de selve plaetse ghebleven. Desen devoten man / naer dat hy syn affaeren hadde ghedaen / is wederom na de voorszeyde plaetse gekert /

gekeert/ende is gaen slapen seer debotelijck by het booz-
 sepde graf/ hopende booz den tweede keer/ het hemelsch
 visioen te sien/ soo hy oock heeft ghedaen: want den Hee-
 re heeft hem wederom verthoont de groote glorie van
 sijne bruydt; ende die hy verheben hadde in den hemel/
 wilde hy oock groot maken op deser aerden. Desen goe-
 den man/ heeft nu den wille van den Heere ghekent /
 ende smorghens vroegh blijdelijck op-ghestaen / Godt
 lobende ende danckende / heeft gheseyt: Voorwaer, den *Gen. 28.*
 Heere is op dese plaetse, ende ick en wist dat niet. Ende
 hy is terstondt wederom naer sijn huys ghekeert / ende
 heeft alle sijne goederen die hem toebehoorden genomen/
 ende op 't graf van de H. Maghet een capelle gebouwt;
 alwaer hy oock seer sober heeft gheleest tot het eynde
 van sijn leven.

Als nu het volck hoorde watter ontrent het graf van
 de H. Maghet was geschiedt/ soo zijn sy derrewaert ge-
 gaen/singhende dese Antiphona: Dit zijn uwe wercken, *Bindinghe*
 o Christe, die uwe Heylighen soo glorificeert &c. Ende *van haer*
 sy hebben de aerde ontgraven / alwaer sy terstondt de *lichaem.*
 kiste hebben gesien daer het lichaem van de H. Maghet
 gheheel ende ongheschent in lagh. Terstondt daer naer
 zijnder dooz hare verdiensten / booz haer graf soo veel
 menschen ghesondt ghelworden / datmen haer met ghe-
 rechtigheyt soude kunnen na seggen / dat Godt almach-
 ich in 't Evangelie seght. Soo wie in my ghelooft, die
 wercken die ick doen, die sal hy oock doen, ende meer- *Ioan. 1. 14.*
 der dan dese sal hy doen. Want daer zijn blinde mensche-
 siende ghelworden/ doobe hebben ghehoor ghekreghen /
 de kreuplen zijn gaende geworden/ alle die vermher-
 cheyt ende ghesontheyt debotelijck versochten/ zijn ver-
 hoort ghelworden. Die van den boosen vijandt beseten
 waren / zijn verlost dooz de verdiensten van de H. Ma-
 ghet; ja die haer H. graf met een goedt betrouwen/ ende
 een goedt gheloobe raecten / zijn ghesondt ghelworden/
 met wat sieckte dat sy oock besmet waren. Den reuck
 van haer deughde ende haren H. naem is wijdt en breet
 versprept ghelworden: want daer upt verre landen veel
 mans/ vrouwen/ ende teere maeghden zijn ghekomen/
 om hare H. reliquien te besoecken: die dooz de vermher-
 ticheydt Godts/ ende verdiensten van de H. Maghet Er-
 melen dis Godts gratie hebben ontfanghen / ende seer
 blijdelijck met ghesondtheyt naer huys ghekeert zijn.

Daer gheschieden verscheide mirakelen aen haer graf.